

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Olsen talte om det ønskelige i, at Tjenestemandsspørgsmaalet blev holdt udenfor Politik. Jeg kan fuldkommen dele det ærede Medlems Betragtninger i den Henseende, men skal dette Tjenestemandsspørgsmaal holdes udenfor Politik, maa man ogsaa undgaa det, der er sket fra det ærede Medlems Partis Side, at man paa Forhaand tager, gennem politiske Udtalelser, et bestemt Standpunkt til Spørgsmaal vedrørende Tjenestemændenes Lønninger, som først kommer til at foreligge senere. Derved bliver Tjenestemændene i høj Grad hemmet i den frie Udøvelse af deres Forhandlingsret. Det har selvfølgelig været et varmt Ønske hos Regeringen at kunne enes med Tjenestemændene om dette Konjunkturtillæg, og det er aldeles ikke Tilfældet, at Regeringen er optraadt stejlt overfor Tjenestemændene i saa Henseende. Regeringen har været villig til paa væsentlige Punkter at frafalde sit oprindelige Forslag, der, som det vil erindres, gik ud paa en Nedgang, der beløb sig til 14 Millioner. Det lettedes for Regeringen at gøre en finansiel Indrømmelse derved, at det, inden Forhandlingerne med Tjenestemændene var endt, viste sig, at der indvandt et betydeligt Beløb ved Pristallets Nedgang og den deraf følgende automatiske Nedgang paa Dyrtidstillæget. Regeringen var endda villig til ikke at blive staaende herved. Den tilbød, hvad der var Tjenestemændene meget kært, og hvad der siden er blevet stærkt understreget af dem, at indføre en automatisk Bevægelighed for Konjunkturtillæget, saaledes at Spørgsmaalet om det blev unddraget de aarlige politiske Forhandlinger og det kom ind i et bestemt Leje ved at blive sat i Forhold til Prisniveauet paa samme Maade som Dyrtidstillæget. Ogsaa mig vilde det have været kært at faa Spørgsmaalet om Konjunkturtillæget ind i et fast Leje, baade af Hensyn til Tjenestemændene og ogsaa af Hensyn til det politiske Liv i det hele, hvor jeg ikke tror, at disse stadig tilbagevendende Debatter om Konjunkturtillæget gør Gavn. Det Forslag, som Regeringen derefter fremsatte for dette høje Ting, bar Vidne om den Tilbøjelighed til at imødekomme Tjenestemændene, som fra Regeringens Side prægede Forhandlingerne, idet der foresloges en Nedsættelse af Konjunkturtillæget, der kungav en Besparelse for Statskassen af 11½ Million, og samtidig indførtes det automatiske Princip, som Tjenestemændene satte saa megen Pris paa. Endelig blev der gjort Tjenestemændene den Indrømmelse, at de ældre ugifte blev noget gunstigere stillet end efter Regeringens oprindelige Forslag.

Og dermed var det endda ikke nok, thi Regeringen antydede, at hvis man fra Tjenestemændenes Side vilde acceptere Forsørgerprincippet og strække sig væsentlig videre i finansiel Henseende, end man fra først af havde erklæret sig villig til, nemlig de 3½ Million, skulde Regeringen være villig til at fortsætte Forhandlingerne med Haab om, at der kunde opnaas et Resultat. Men Tjenestemændene fastholdt meget bestemt deres Modstand mod Forsørgerprincippet, og det var egentlig nærmest paa dette, at Forhandlingerne strandede.

Jeg mener altsaa at maatte hævde, at der i høj Grad er vist Imødekommen fra Regeringens Side, og at Regeringen i Gerningen har vist, at den meget vilde have ønsket, at der kunde være naaet en Overenskomst med Tjenestemændene. Man har talt om Tjenestemændenes Forhandlingsret i denne Forbindelse. Jeg maa hævde, at Tjenestemændene har haft Forhandlingsret i udstrakt Grad, og naar det ikke har ført til et mere tilfredsstillende Resultat, er det absolut ikke Regeringens Skyld. Jeg har under Forhandlingerne gjort Tjenestemændene opmærksom paa, at naar Forhandlingerne mellem dem og Regeringen bristede, laa Sagen i Regeringens og Rigsdagens Haand, og Udfaldet maatte saa blive, saaledes som de kunde enes om. Der ligger ikke i Forhandlingsretten noget som helst Tilsagn om, at hvis der viser sig nye Muligheder for en Overenskomst, Muligheder, som ikke har været forudsat under Forhandlingen med Tjenestemændene, saaledes som her en Ordning, der gælder for 2 Aar, saa skal der optages nye Forhandlinger med Tjenestemændene fra Regeringens Side. Forhandlingsretten hjemler Tjenestemændene en Ret til at blive hørt, inden Regeringen fremsætter sit Forslag, men er Forslaget først paa Rigsdagen, er det dér, Forhandlingen føres.

Man har sagt, at jeg i Fjor lovede at respektere Tjenestemændenes Uvillie mod Forsørgerprincippet. Ja, det er meget rigtigt. I Fjor var der Tale om en Nedsættelse med en Trediedel, og dette mente jeg var ikke mere, end at man fra de gifte Tjenestemænds Side kunde finde sig i at dele Kaar med de ugifte, skønt jeg ogsaa den Gang havde ønsket Forsørgerprincippet gennemført. Men da det saa blev nødvendigt at gaa endnu længere ned med Konjunkturtillæget, mente jeg, der maatte tages et videregaaende Hensyn til de gifte Tjenestemænd, saaledes at de slap med en saa lille Nedgang som muligt, og at de ugifte, som dog bedre kunde taale Nedsættelse, fik den større Del deraf.